

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **H. C. s.r.o.**, IČO: X,
sídlem X,
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2020, č. j. 065428/2019/KUSK/LPŽPŘ/ZAV,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2020, č. j. 065428/2019/KUSK/LPŽPŘ/ZAV, a rozhodnutí Městského úřadu Dobříš ze dne 26. 4. 2019, č. j. MDOB 15383/2019/SLM, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu D. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze

dne 26. 4. 2019, č. j. MDOB 15383/2019/SLM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupků provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jichž se měla dopustit porušením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, za což jí byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupků se měla dopustit tím, že v osmi specifikovaných případech v rozmezí od 29. 5. 2016 do 8. 9. 2016 jako provozovatel vozidla tovární značky A. A. A. Q., registrační značky X, nezajistila, aby při jeho užití na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, jelikož blíže neztotožněný řidič překročil tímto vozidlem nejvyšší dovolenou rychlost v obci.

2. Žalobkyně v žalobě namítá, že odpovědnost za přestupky zanikla, neboť řízení o přestupcích uvedených ve výrocích 1 až 7 prvostupňového rozhodnutí bylo zahájeno po uplynutí lhůty jednoho roku ode dne jejich spáchání. Odpovědnost za přestupek ve výroku 8 prvostupňového rozhodnutí zanikla jeden rok ode dne vydání prvního rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V případě, že by u přestupků uvedených ve výrocích 1 až 7 nezanikla odpovědnost z důvodu opožděného zahájení řízení, zanikla by ze stejných důvodů jako u přestupku ve výroku 8. Nejzazším termínem, kdy u všech přestupků došlo k zániku odpovědnosti za jejich spáchání, bylo uplynutí tří let ode dne jejich spáchání dle § 32 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky.
3. Jelikož již tato žalobní námitka je důvodná a zakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí bez dalšího, jak soud objasní níže, nepovažoval již za potřebné podrobněji uvádět další žalobní námítky týkající se výše pokuty, nezákonnosti opatřeného důkazu pro rozpor s § 79a zákona o silničním provozu a nepoučení žalobkyně o tom, která úřední osoba bude ve věci rozhodovat.
4. Žalovaný k námitce prekluze poukázal na právní úpravu účinnou v době spáchání správního deliktu a judikaturu NSS, zejména rozsudky ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 As 114/2018-49, ze dne 20. 2. 2019, č. j. 6 As 339/2018-59, a ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 252/2019-42. Dále odkázal na znění § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, po nálezů Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

5. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
6. Soud o žalobě rozhodl bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

Přestupky spáchané dne 29. 5. 2016

7. Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie D. oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu ze

dne 30. 5. 2016, č. j. MDOB 27327/2016/TFI, ve kterém je konstatováno, že dne 29. 5. 2016 v 12:21 hodin v obci D., v ulici P. směrem z centra, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy naměřena motorovému vozidlu A. A. A. registrační značky X, které řídil nezjištěný řidič, rychlost 76 km/h, přičemž v daném místě je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobkyni, která byla identifikována jako jeho provozovatel, byla dne 25. 8. 2016 doručena výzva k uhrazení určené částky ve výši 1 100 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Současně byla poučena o právu sdělit údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Přípisem ze dne 31. 8. 2016 žalobkyně sdělila údaje o řidiči (soud v tomto ani v dalších případech nepovažuje za potřebné osobní údaje uvádět, neboť pro posouzení věci nejsou podstatné).

8. Správní orgán I. stupně dále obdržel od Městské policie D. oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu ze dne 30. 5. 2016, č. j. MDOB 27368/2016/TFI, podle něhož dne 29. 5. 2016 v 23:00 hodin v obci D., v ulici P. směrem z centra, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy naměřena motorovému vozidlu A. A. A. registrační značky X, které řídil nezjištěný řidič, rychlost 84 km/h, přičemž v daném místě je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobkyni, která byla identifikována jako jeho provozovatel, byla dne 25. 8. 2016 doručena výzva k uhrazení částky ve výši 1 400 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Současně byla poučena o právu sdělit údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Přípisem doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 1. 9. 2016 žalobkyně sdělila údaje o řidiči.
9. Usnesením ze dne 22. 8. 2017, č. j. MDOB 25907/2017/APE, sp. zn. MDOB/15494/2016/OSA, správní orgán I. stupně odložil přestupkovou věc podezření ze spáchání přestupků dne 29. 5. 2016 podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. V odůvodnění uvedl, že žalobkyni označený řidič se k podání vysvětlení nedostavil. Téhož dne spojil řízení vedená pod sp. zn. MDOB/15490/2016/OSA a MDOB/15494/2016/OSA ke společnému řízení pod sp. zn. MDOB/15494/2016/OSA.
10. Příkazem ze dne 22. 8. 2017, č. j. MDOB 35923/2017/Ape, sp. zn. MDOB/15494/2016/OSA, doručeným dne 23. 8. 2017 do datové schránky žalobkyně, byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu, jichž se dopustila porušením § 10 odst. 3 téhož zákona, neboť automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy byla motorovému vozidlu registrační značky X dne 29. 5. 2016 v 12:21 hodin a v 23:00 hodin naměřena rychlost převyšující nejvyšší dovolenou rychlost v obci, čímž řidič vozidla porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Přestupky spáchané ve dnech 15. 7. – 8. 9. 2016

11. Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie D. oznámení o podezření ze spáchání

přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu ze dne 16. 7. 2016, č. j. MDOB 34805/2016/SŠI, ve kterém je konstatováno, že dne 15. 7. 2016 v 11:40 hodin v obci D., v ulici P. směrem z centra, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy naměřena motorovému vozidlu A. A. A. registrační značky X, které řídil nezjištěný řidič, rychlost 63 km/h, přičemž v daném místě je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobkyni, která byla identifikována jako jeho provozovatel, byla dne 25. 10. 2016 doručena výzva k uhrazení určené částky ve výši 500 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Současně byla poučena o právu sdělit údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Přípisem ze dne 27. 10. 2016 žalobkyně sdělila údaje o řidiči.

12. Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie D. oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu ze dne 17. 7. 2016, č. j. MDOB 34855/2016/TFI, ve kterém je konstatováno, že dne 16. 7. 2016 v 12:55 hodin v obci D., v ulici P. směrem z centra, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy naměřena motorovému vozidlu A. A. A. registrační značky X, které řídil nezjištěný řidič, rychlost 74 km/h, přičemž v daném místě je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobkyni, která byla identifikována jako jeho provozovatel, byla dne 25. 10. 2016 doručena výzva k uhrazení určené částky ve výši 900 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Současně byla poučena o právu sdělit údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Přípisem ze dne 27. 10. 2016 žalobkyně sdělila údaje o řidiči.
13. Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie D. oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu ze dne 22. 7. 2016, č. j. MDOB 35853/2016/ZPE, ve kterém je konstatováno, že dne 21. 7. 2016 v 11:21 hodin v obci Dobříš, v ulici P. směrem z centra, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy naměřena motorovému vozidlu A. A. A. registrační značky X, které řídil nezjištěný řidič, rychlost 76 km/h, přičemž v daném místě je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobkyni, která byla identifikována jako jeho provozovatel, byla dne 26. 10. 2016 doručena výzva k uhrazení určené částky ve výši 1 100 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Současně byla žalobkyně poučena o právu sdělit údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Přípisem ze dne 27. 10. 2016 žalobkyně sdělila údaje o řidiči.
14. Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie D. oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu ze dne 27. 7. 2016, č. j. MDOB 36395/2016/SŠI, ve kterém je konstatováno, že dne 25. 7. 2016 v 11:43 hodin v obci D., v ulici P. směrem do centra, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy naměřena motorovému vozidlu A. A. A. registrační značky X, které řídil nezjištěný řidič, rychlost 63 km/h, přičemž v daném místě je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobkyni, která byla identifikována jako jeho provozovatel, byla dne 31. 10. 2016 doručena výzva k uhrazení určené částky ve výši 500 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Současně byla žalobkyně poučena o právu sdělit údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Přípisem ze dne 31. 10. 2016 žalobkyně

sdělila údaje o řidiči.

15. Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie D. oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu ze dne 16. 8. 2016, č. j. MDOB 39861/2016/FSO, ve kterém je konstatováno, že dne 15. 8. 2016 v 19:01 hodin v obci D., v ulici P. směrem z centra, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy naměřena motorovému vozidlu A. A. A. registrační značky X, které řídil nezjištěný řidič, rychlost 67 km/h, přičemž v daném místě je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobkyni, která byla identifikována jako jeho provozovatel, byla dne 3. 11. 2016 doručena výzva k uhrazení určené částky ve výši 500 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Současně byla žalobkyně poučena o právu sdělit údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Přípisem ze dne 8. 11. 2016 žalobkyně sdělila údaje o řidiči.
16. Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie D. oznámení o podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu ze dne 15. 9. 2016, č. j. MDOB 44236/2016/Kre, ve kterém je konstatováno, že dne 8. 9. 2016 v 14:30 hodin v obci D., v ulici P. směrem z centra, byla automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy naměřena motorovému vozidlu A. A. A. registrační značky X, které řídil nezjištěný řidič, rychlost 65 km/h, přičemž v daném místě je povolena maximální rychlost 50 km/h. Žalobkyni, která byla identifikována jako jeho provozovatel, byla dne 8. 11. 2016 doručena výzva k uhrazení určené částky ve výši 500 Kč podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu. Současně byla žalobkyně poučena o právu sdělit údaje o totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Přípisem ze dne 10. 11. 2016 žalobkyně sdělila údaje o řidiči.
17. Usnesením ze dne 16. 8. 2017 č. j. MDOB 35190/2017/Rog, správní orgán I. stupně spojil řízení vedená pod sp. zn. MDOB/5434/2017/OSA, MDOB/5433/2017/OSA, MDOB/5432/2017/OSA, MDOB/5431/2017/OSA, MDOB/5429/2017/OSA a MDOB/5428/2017/OSA ke společnému řízení pod sp. zn. MDOB/5434/2017/OSA.
18. Usnesením ze dne 16. 8. 2017, č. j. MDOB 35184/2017/ROG, sp. zn. MDOB/5434/2017/OSA, správní orgán I. stupně odložil přestupkovou věc, která se týkala podezření ze spáchání přestupků ve dnech 15. 7. 2016, 16. 7. 2016, 21. 7. 2016, 25. 7. 2016, 15. 8. 2016 a 8. 9. 2016, podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť nezjistil do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
19. Příkazem ze dne 21. 8. 2017, č. j. MDOB 35785/2017/Rog, sp. zn. MDOB/5434/2017/OSA, doručeným dne 23. 8. 2017 do datové schránky žalobkyně, byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f zákona o silničním provozu, jehož se dopustila jako provozovatel vozidla porušením § 10 odst. 3 téhož zákona, neboť motorovému vozidlu registrační značky X byla automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy ve dnech 15. 7. 2016, 16. 7. 2016, 21. 7. 2016, 25. 7. 2016, 15. 8. 2016 a 8. 9. 2016 (v místech a časech specifikovaných v příkazu) naměřena rychlost převyšující nejvyšší dovolenou rychlost v obci, čímž nezjištěný řidič porušil § 18 odst. 4 a v jednotlivých uvedených případech naplnil skutkovou podstatu § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3, resp. 4 zákona o silničním provozu. Žalobkyni byla uložena pokuta ve

výši 3 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Další průběh správního řízení

20. Na základě podnětu žalobkyně ze dne 5. 9. 2017 správní orgán I. stupně v přezkumném řízení zrušil dne 6. 11. 2017 příkazy ze dne 21. 8. 2017, č. j. MDOB 35785/2017/Rog, a ze dne 22. 8. 2017, č. j. MDOB 25907/2017/APE.
21. Usnesením ze dne 30. 11. 2017, č. j. MDOB 52476/2017/Rog, správní orgán I. stupně spojil řízení vedená pod sp. zn. MDOB/5434/2017/OSA, MDOB/5433/2017/OSA, MDOB/5432/2017/OSA, MDOB/5431/2017/OSA, MDOB/5429/2017/OSA, MDOB/5428/2017/OSA, MDOB/15494/2016/OSA a MDOB/15490/2016/OSA ke společnému řízení pod sp. zn. MDOB/5434/2017/OSA.
22. Příkazem ze dne 30. 11. 2017, č. j. MDOB 52474/2017/Rog, sp. zn. MDOB/5434/2017/OSA, doručeným dne 1. 12. 2017 do datové schránky žalobkyně, byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu, jehož se dopustila porušením § 10 odst. 3 téhož zákona, neboť automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy byla motorovému vozidlu registrační značky X dne 29. 5. 2016 v 12:21 hodin a v 23:00 hodin, a dále postupně ve dnech 15. 7. 2016, 16. 7. 2016, 21. 7. 2016, 25. 7. 2016, 15. 8. 2016 a 8. 9. 2016 naměřena rychlost převyšující nejvyšší dovolenou rychlost v obci, čímž nezjištěný řidič v uvedených případech porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a naplnil skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3, resp. bodu 4 zákona o silničním provozu. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
23. Proti příkazu podala žalobkyně zastoupená od uvedeného okamžiku společností O. V. s.r.o. (dále jen „zmocněnec“) dne 8. 12. 2017 odpor.
24. Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2018, č. j. MDOB 3064/2018/SLM, byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, jehož se měla dopustit porušením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že ve výše uvedených osmi případech specifikovaných ve výroku rozhodnutí jako provozovatel vozidla registrační značky X nezajistila, aby při jeho užití byly dodržovány povinnosti řidiče. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo odesláno do datové schránky zmocněnce žalobkyně dne 23. 1. 2018 a doručeno dne 24. 1. 2018.
25. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 24. 1. 2018 blanketní odvolání. V doplnění odvolání doručeném 28. 2. 2019 namítala, že výrok rozhodnutí je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, nebylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy, správní orgán I. stupně porušil zásadu dvojího přičítání a nebyla dostatečně odůvodněna výše pokuty. O odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 2. 2019, č. j. 021482/2018/KUSK/LPŽPŘ/ZAV, tak že rozhodnutí ze dne 22. 1. 2018, č. j. MDOB 3064/2018/SLM, zrušil a věc vrátil správnímu orgán I. stupně k novému projednání, neboť správní orgán I. stupně nepoučil žalobkyni o právu žádat nařízení ústního jednání.
26. Po novém projednání správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím uznal žalobkyni vinnou z „přestupku“ shodně jako v rozhodnutí ze dne 22. 1. 2018 a uložil

pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Správní orgán I. stupně při ukládání správního trestu postupoval s odkazem na § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přihlížeje k tomu, že přestupek byl spáchán opakovaně.

27. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V odůvodnění shrnul dosavadní průběh správního řízení. Dospěl k závěru, že lze mít za spolehlivě prokázané, že se žalobkyně dopustila přestupků, které jsou jí kladeny za vinu. Žalobkyně nebyla zkrácena na svých procesních právech. Poukázal na oprávnění strážníků k měření rychlosti v daném úseku a vyjádřil se též k fotodokumentaci zachycující předmětné vozidlo pořízené automatizovaným technickým prostředkem. Uzavřel, že pokuta za přestupky byla uložena v zákonem stanovených mezích v souladu s § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž plně odpovídá spáchaným přestupkům.

Posouzení žalobních bodů

28. Podstatou souzené věci je, zda odpovědnost za správní delikty (přestupky) žalobkyně zanikla, či nikoli. Soud předesílá, že k zániku odpovědnosti za správní delikt či přestupek přihlíží v souladu s judikaturou z moci úřední, a to kdykoliv za řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2010, č. j. 7 As 11/2010-134, č. 2122/2010 Sb. NSS). V nyní souzené věci však žalobkyně námitku zániku odpovědnosti za přestupky vznesla. Podle § 125e odst. 3 ve spojení s odst. 5 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 30. 6. 2017, tedy v době spáchání správních deliktů, platilo, že odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán ne zahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán. Právní úprava tedy vycházela toliko ze stanovení objektivní a subjektivní prekluzivní lhůty pro zahájení řízení o správním deliktu. Platilo tedy, že jakmile bylo řízení řádně zahájeno, k zániku odpovědnosti nemohlo dojít.
29. Situace se změnila po přijetí zákona o odpovědnosti za přestupky. Především došlo k tomu, že na základě § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne 1. 7. 2017 hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Současně podle téhož ustanovení platí, že odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Podle § 112 odst. 4 téhož zákona se zahájená řízení o dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou disciplinárních deliktů, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních zákonů.
30. Z nálezů Ústavního soudu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, a ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/20, vyplývá, že pojem trestnosti užitý v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod je třeba vykládat tak, že zahrnuje i podmínky zániku trestnosti (trestní odpovědnosti), mezi něž patří též promlčení přestupku, kterými se správní delikty žalobkyně od 1. 7. 2017 staly. Podmínky shora citovaného § 125e odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu byly v daném případě splněny, neboť ke spáchání správních deliktů došlo postupně ve dnech 29. 5. 2016, 15. 7. 2016, 16. 7. 2016, 21. 7. 2016, 25. 7. 2016, 15. 8. 2016 a 8. 9. 2016 a řízení o nich bylo zahájeno dne 23. 8. 2017, kdy správní orgán I. stupně doručil žalobkyni příkazy ve věci. Správní orgány v době vydání svých rozhodnutí

(implicitně) vycházely z toho, že přestupky (dříve správní delikty) nebyly promlčeny, což odpovídalo tehdy platnému § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. V mezidobí od vydání napadeného rozhodnutí však došlo dvěma shora citovanými nálezy Ústavního soudu postupně ke zrušení celého ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

31. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. K příznivější právní úpravě, třebaže vstoupila v účinnosti až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, je soud povinen přihlédnout i bez námítky žalobkyně (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, č. 3528/2017 Sb. NSS). S ohledem na zmíněný ústavní princip a rovněž podle § 112 odst. 1 části za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se v případě, kdy k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, posoudí odpovědnost za dosavadní jiné správní delikty podle tohoto zákona, jestliže to je pro pachatele příznivější. Správní delikt provozovatele vozidla je nově pojímán jako přestupek, přičemž ustanovení § 125e zákona o silničním provozu bylo novelizováno tak, že tento právní předpis již úpravu promlčení neobsahuje.
32. Nově je proto na promlčení přestupku provozovatele vozidla třeba užít pravidla obsažená v § 30 až § 32 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle těchto pravidel činí promlčecí doba 1 rok. Promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal. Dopustil-li se pachatel více přestupků, běží pro každý z nich promlčecí doba zvlášť. V daném případě mělo dojít ke spáchání přestupků ve dnech 29. 5. 2016, 15. 7. 2016, 16. 7. 2016, 21. 7. 2016, 25. 7. 2016, 15. 8. 2016 a 8. 9. 2016. Prvním úkonem v řízení bylo vydání příkazů dne 21. 8. 2017 a 22. 8. 2017. Promlčecí doba se dle § 32 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky oznámením příkazu přerušila pouze u přestupku spáchaného dne 8. 9. 2016. Jelikož správní orgán I. stupně neoznámil zahájení řízení o předchozích přestupcích žalobkyni v jednorroční promlčecí době, nedošlo vydáním příkazů k přerušení promlčecí doby u ostatních přestupků, neboť ta již marně uplynula, čímž zanikla odpovědnost žalobkyně za tyto přestupky [§ 29 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky].
33. U posledního z přestupků spáchaného dne 8. 9. 2016 došlo vydáním příkazu [odesláním do datové schránky žalobkyně - § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) dne 21. 8. 2017 k přerušení promlčecí doby. Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání (§ 32 odst. 3 věta před středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky). Aby nedošlo k zániku odpovědnosti žalobkyně za tento přestupek, měly správní orgány meritorně rozhodnout o její vině nejpozději do 8. 9. 2019.
34. Současně dnem následujícím po vydání příkazu započal běh nové jednoleté promlčecí doby (srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2020, č. j. 2 As 342/2018-43). Jelikož příkaz ze dne 21. 8. 2017, č. j. MDOB 35785/2017/Rog, byl v přezkumném řízení zrušen, promlčecí doba byla opětovně přerušena vydáním příkazu č. j. MDOB 52474/2017/Rog. Správní orgán I. stupně následně dne 23. 1. 2018 vydal rozhodnutí č. j. MDOB 3064/2018/SLM, kterým uznal žalobkyni vinnou ze spáchání mj. tohoto

přestupku. Tím došlo v souladu s § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky k dalšímu přerušení běhu promlčecí doby k projednání přestupku. Ačkoliv bylo toto rozhodnutí následně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 2. 2019, č. j. 021482/2018/KUSK/LPŽPŘ/ZAV, nemůže tato skutečnost změnit ničeho na tom, že došlo k přerušení běhu promlčecí doby a počala běžet nová roční promlčecí doba, která skončila dne 23. 1. 2019. Jelikož prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno až dne 26. 4. 2019 a právní moci nabylo až dne 31. 1. 2020, je zřejmé, že nebylo vydáno v promlčecí době a odpovědnost za přestupek spáchaný dne 8. 9. 2016 uplynutím promlčecí doby dne 23. 1. 2019 zanikla.

35. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Jelikož se žalovaný otázkou zániku odpovědnosti za přestupky v napadeném rozhodnutí výslovně nezabýval a současně potvrdil prvostupňové rozhodnutí, je zřejmé, že nepovažoval přestupky spáchané žalobkyní za promlčené. V době vydání mělo napadené rozhodnutí oporu v § 112 odst. 2 větě druhé zákona o odpovědnosti za přestupky. Jelikož toto ustanovení přestalo být, byť po právní moci napadeného rozhodnutí, součástí právního řádu, ztratila implicitní úvaha žalovaného o nepromlčení přestupků žalobkyně právní podklad a ve světle nálezů Ústavního soudu nemůže obstát.
36. Soud tedy uzavírá, že v dané věci je třeba aplikovat pozdější právní úpravu promlčení v zákoně o odpovědnosti za přestupky, která je pro žalobkyni příznivější. Na jejím základě je třeba konstatovat, že prvostupňové i napadené rozhodnutí bylo vydáno a nabylo právní moci až po uplynutí promlčecí doby, tedy v době, kdy již odpovědnost žalobkyně za uvedené přestupky zanikla. Námitka je tedy důvodná.
37. Soud s ohledem na jistou nejasnost výroku prvostupňového rozhodnutí, jenž hovoří o přestupku žalobkyně v singuláru (byť dále hovoří o uložení sankce za více přestupků ve společném řízení), na okraj dodává, že nemá za to, že šlo o jeden přestupek, který by měl charakter trvajících či pokračujících přestupků. Z pouhé mnohosti skutků a jejich časové souvislosti nelze dovodit naplnění znaků pokračování dle § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť nic nenasvědčuje tomu, že by žalobkyně byla vedena jednotným záměrem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2019, č. j. 6 As 379/2018-40). Nutno však poznamenat, že tato úvaha nemůže mít v dané věci vliv na závěr o zániku odpovědnosti žalobkyně uplynutím promlčecí doby.
38. Žalobními námitkami týkajícími se výše pokuty, nezákonnosti opatřeného důkazu pro rozpor s § 79a zákona o silničním provozu a nepoučení žalobkyně o tom, která úřední osoba bude ve věci rozhodovat, se soud s ohledem na nastalou situaci již nezabýval. Zjištěný zánik odpovědnosti žalobkyně za přestupky má za následek, že po vrácení věci soudem již nemůže být v řízení o (nyní) přestupcích žalobkyně pokračováno, a tedy ani zjišťováno, zda k jejich spáchání skutečně došlo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2014, č. j. 9 As 125/2013-43, bod 10). Z tohoto důvodu postrádá jakýkoli smysl se ostatními žalobními námitkami zabývat, neboť i kdyby některé z nich byly důvodné, nemělo by to z hlediska důvodu zastavení řízení správními orgány po vrácení věci soudem žádný právní význam. V řízení o přestupcích totiž na rozdíl od řízení trestního nelze pokračovat, i kdyby žalobkyně na projednání trvala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2017, č. j. 2 As 101/2017-46).
39. V závěru žaloby žalobkyně projevila nesouhlas se zveřejňováním svých osobních údajů a osobních údajů jejího zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu. Uvedeným nesouhlasem se soud nezabýval, neboť (jak uvedl sám zástupce žalobkyně již

v žalobě) nejde o žalobní námitku, která by směřovala proti napadenému rozhodnutí ani proti vadám řízení, které jeho vydání předcházelo.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

40. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004-39]. Vzhledem k tomu, že zjištěná procesní vada řízení se vztahuje rovněž na prvostupňové rozhodnutí, které s ohledem na zánik odpovědnosti za přestupky nemělo být vydáno, jsou naplněny důvody i pro zrušení tohoto rozhodnutí dle § 78 odst. 3 s. ř. s. Soud současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Jako *obiter dictum* soud dodává, že byt věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, s ohledem na nastalou procesní situaci a zánik odpovědnosti žalobkyně za přestupky bude další řízení spočívat toliko v jeho zastavení.
41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupce žalobkyně provedl v řízení dva úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení a sepsí žaloby. Odměna za jeden úkon právní služby činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu 3 100 Kč, celková výše odměny tak činí 6 200 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle ustanovení § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 600 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 9 800 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. srpna 2020

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
soudkyně